

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 19. decembar 2016. godine
Ref. br.:RK1018/16

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI108/16

Podnosilac

Bojana Ivković, Marija Perić i Miro Jaredić

**Zahtev za ocenu ustavnosti odluke br. 2016-COS-0488, donete od strane
vršioca dužnosti šefa Misije Evropske unije za vladavinu prava na
Kosovu od 22. jula 2016. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija i
Gresa Caka-Nimani, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podnet od strane Bojane Ivković, Marije Perić i Mira Jaredića (u daljem tekstu: podnosioci zahteva). Njih zastupa Axelle Reiter, advokat iz Brisela, Belgija.

Osporena odluka

2. Podnosioci zahteva osporavaju odluku (br. 2016-COS-0488 od 25. jula 2016. godine), donetu od strane vršioca dužnosti šefa Misije Evropske unije za vladavinu prava na Kosovu (u daljem tekstu: EULEX). Podnosioci zahteva su osporenim odlukom obavešteni da njihovi ugovori o radu sa EULEX-om neće biti obnovljeni nakon 14. novembra 2016. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporene odluke, kojom su navodno povređena prava podnosilaca zahteva garantovana članom 3. [Jednakost pred zakonom] stav 2, članom 22. [Direktna primena međunarodnih sporazuma i instrumenata], članom 24. [Jednakost pred zakonom], članom 58. [Odgovornosti države], članom 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava] i članom 61. [Zastupljenost pri zapošljavanju u javnim institucijama] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav). Podnosioci zahteva, takođe, tvrde da je došlo do povrede njihovih prava garantovanih članom 6. (Pravo na pravično suđenje), stav 1 i članom 13. (Pravo na delotvorni pravni lek) Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP), kao i prava garantovanih članom 4, članom 5 i članom 6, stav 2 Okvirne konvencije za zaštitu nacionalnih manjina (u daljem tekstu: OKZNM).
4. Podnosioci zahteva su, takođe, tražili od Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud) da uvede privremenu meru, odnosno da suspenduje “[...] proces selekcije EULEX-a za sve jezičke asistente ili, u slučaju Bojane Ivković, [napomena Suda: jedan od podnosilaca zahteva], druge pozicije za koje je njoj trebalo da bude dozvoljeno da konkuriše nezavisno od njene nesposobnosti da čita, piše ili govori albanski jezik, do čekanja presude Suda o suštini ovog slučaja. [...]”
5. Podnosioci zahteva, dalje, traže od Suda “[...] da isključi i/ili izuzme sve EULEX-ove sudije i međunarodne pravne savetnike koji su zaposleni unutar Kosova da učestvuju u bilo kom zvaničnom razmatranju ove peticije [napomena Suda: zahtev] [...]”

Pravni osnov

6. Zahtev je zasnovan na članu 113.1 i 113.7 Ustava, članovima 18. 27. i 47. Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon) i pravilima 54, 55 i 56 Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Sudom

7. Dana 22. avgusta 2016. godine, podnosioci su podneli zahtev Sudu.
8. Dana 30. avgusta 2016. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Gresu Caku-Nimani za sudiju izvestioca. Istog dana, predsednica je imenovala Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Ivan Čukalović (predsedavajući), Bekim Sejdiu i Selvete Gërzhaliu-Krasniqi.

9. Dana 7. septembra 2016. godine, Sud je obavestio podnosiocima o registraciji zahteva. Istog dana, Sud je poslao kopiju zahteva EULEX-u i pružio mogućnost da komentariše zahtev.
10. Dana 8. septembra 2016. godine, podnosioci zahteva su podneli dodatna dokumenta Sudu, kao dodatak njihovom prvobitnom zahtevu.
11. Dana 19. septembra 2016. godine, šef EULEX-a je podneo pismo Sudu, navodeći: “[...] EULEX ne želi da komentariše zahtev u ovoj fazi.”
12. Dana 16. novembra 2016. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvesioca i iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

13. Podnosioci zahteva su zaposleni u EULEX-u. Bojana Ivković je bila zaposlena kao administrativni/jezički asistent (srpski/engleski) od 1. septembra 2008. godine. Marija Perić je bila zaposlena kao jezički asistent (srpski/engleski) od 19. marta 2009. godine. Miro Jaredić je bio zaposlen kao jezički asistent (srpski/engleski) od 21. januara 2010. godine. Njihovi trenutni ugovori o radu su na određeno vreme i na snazi do 14. novembra 2016. godine.
14. Razgovori između Evropske unije i političkih organa Republike Kosovo o produženju mandata EULEX-u preko tadašnjeg postojećeg vremenskog okvira su počeli 2015. godine. U pripremi za nastavak mandata, EULEX je obavestio sve svoje zaposlene, uključujući i podnosiocima zahteva, da “*ako se mandat produži, biće reorganizacije Misije, što bi moglo da dovede do smanjenja broja zaposlenih.*”
15. Dana 14. juna 2016. godine, Savet Evropske unije je usvojio odluku Saveta (CFSP) 2016/947, koja izmenjuje Zajedničke akcije Saveta 2008/124/CFSP za Misiju Evropske unije o vladavini prava na Kosovu.
16. Nakon odluke Saveta, 17. juna 2016. godine Skupština Republike Kosovo je usvojila Zakon br. 05/L-102 o ratifikaciji međunarodnog sporazuma između Republike Kosovo i Evropske unije o Misiji Evropske unije za vladavinu prava u Republici Kosovo (u daljem tekstu: Zakon o ratifikaciji međunarodnog sporazuma), a zatim Zakon br. 05/L-103 o izmenama i dopunama Zakona koji se odnosi na mandat Misije Evropske unije za vladavinu prava u Republici Kosovo (u daljem tekstu: Zakon o mandatu EULEX-a). Zakoni su proglašeni dekretom predsednika Republike Kosovo i objavljeni u Službenom listu Republike Kosovo 29. juna 2016. godine, što je rezultiralo nastavljanjem mandata EULEX-a do 14. juna 2018. godine.
17. Dana 24. juna 2016. godine, vršilac dužnosti šefa EULEX-a je dostavio tri identična obaveštenja podnosiocima zahteva, kojima su obavešteni da je došlo do restrukturiranja misije EULEX-a. Dakle, podnosioci zahteva su pojedinačno obavešteni da:

"[...] pozicija koju ste imali dok ste bili zaposleni u EULEX-u nije više predviđena u novom periodu mandata.

Prema tome, ovo obaveštajno pismo je da vas obavesti da se vaš ugovor za zaposlenje neće obnoviti nakon 14. novembra 2016. god."

18. Dana 29. juna 2016. godine, podnosioci zahteva su podneli unutrašnju žalbu, osporavajući sadržaj gore navedenih obaveštenja.
19. Dana 22. jula 2016. godine, vršilac dužnosti šefa EULEX-a je (odluka br. 2016-COS-0488) odbacio unutrašnju žalbu podnetu od strane podnosioca zahteva. Osporena odluka je obrazložena na sledeći način:

"Vaša blagovremeno uložena žalba kojom ste tražili poništavanje odluke koja proizilazi iz tekućeg procesa rekonfiguracije koji utiče na obnavljanje vašeg ugovora o radu nakon 14. novembra 2016. godine je ovim odbijena. Vaš alternativni zahtev kojim ste tražili naknadu štete je takođe odbijen.

U vašoj žalbi ste istakli da su određeni efekti tekuće rekonfiguracije doveli do direktne ili indirektne etničke diskriminacije.

[...]

[...] Nekoliko puta je pojašnjeno od strane rukovodstva Misije kao i upravnika civilnih operacija da su ove organizacione promene neizbežne da bi se Misija prilagodila promenljivom političkom i pravnom okruženju. Dalje, države članice su se dogovorile da u petomesečnoj tranziciji sprovedu ove promene, u cilju obezbeđivanja pravičnog i jednakog selekcionog postupka (gde je to potrebno), kao i da obezbede adekvatni otkazni rok za one koji ne mogu da nastave sa svojim odgovarajućim zapošljavanjem. Vi se takođe sećate da su ugovori o radu zaključivani i da se uvek zaključuju na određeni kratak vremenski period utvrđen na osnovu mandata i/ili budžeta. Stoga, ni jedan od ugovora o radu nije raskinut; neki od njih neće biti obnovljeni nakon njihovog odgovarajućeg isteka mandata. Misija ni pod kojim okolnostima nije dužna da ponudi ugovor nakon njegovog isteka, međutim mi smo dužni da obrazložimo eventualno neobnavljanje valjanim i objektivnim razlozima, što je u ovom slučaju sama rekonfiguracija. [...]"

20. Dana 27. jula 2016. godine, podnosioci su podneli zahtev za rešavanje spora putem arbitraže, pozivajući se na odredbe svojih ugovora.
21. Zahtev podnosioca za arbitražu je odbijen od strane EULEX-a u dva navrata, 4. avgusta 2016. godine i 8. avgusta 2016. godine, sa sledećim obrazloženjem:

"EULEX smatra [...] da vaš ugovor o radu na određeno vreme nije prekinut; nije obnovljen nakon njegovog normalnog isteka, 14. novembra 2016. godine. [...] EULEX shvata da vaš zahtev pada van primene člana 29. Opštih uslova službe, koji predviđa arbitražu kao mehanizam za rešavanje sporova u vezi sa tumačenjem ili izvršenjem ugovora."

Navodi podnosioca

22. Podnosioci zahteva tvrde da im je EULEX donošenjem osporene odluke povredio prava garantovana članom 3. [Jednakost pred zakonom], stav 2, članom 22. [Direktna primena međunarodnih sporazuma i instrumenata], članom 24. [Jednakost pred zakonom], članom 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava], članom 58. [Odgovornosti države] i 61. [Zastupljenost pri zapošljavanju u javnim institucijama] Ustava u vezi sa pravima koja su garantovana članovima 6.1 (Pravo na pravično suđenje) i 13. (Pravo na delotvoran pravni lek) EKLjP, kao i prava garantovana članovima 4, 5 i 6.2 OKZNM.
23. Podnosioci zahteva smatraju da smanjeni broj pozicija u okviru EULEX-a je rezultat njegove reorganizacije kojom su pogođeni zaposleni, uključujući podnosioc zahteva, i oni moraju da ponovo konkurišu; takođe, uvedeni su novi kriterijumi, za koje podnosioci zahteva tvrde da ih diskriminišu da konkurišu na radna mesta, za koja bi oni inače bili kvalifikovani. Podnosioci zahteva posebno osporavaju uvođenje takozvanog „uslova trojezičnosti“ to jest, uslov poznavanja engleskog, albanskog i srpskog jezika za poziciju administrativnog/jezičkog asistenta.
24. Podnosioci zahteva tvrde da su diskriminisani, s obzirom da „*niko od podnosilaca peticije* [napomena Suda: podnosilaca zahteva] *ne može da ispuni ovaj uslov*“. Oni, takođe, tvrde da „*zahtevati stručnosti na albanskom jeziku ima efekat diskriminacije u odnosu na nas, jer nas sprečava da konkuriramo za nove pozicije otvorene u Misiji i na taj način smo isključeni da nastavimo sa našim zaposlenjem.*“
25. Prema podnosiocima zahteva, odsustvo novoobjavljenih radnih mesta za pozicije dvojezičnog jezičkog asistenta za srpsko-engleski, sprečava dvoje podnosilaca zahteva da apliciraju za pozicije koje trenutno imaju i svo troje za učestvovanje u bilo kom unutrašnjem ili spoljašnjem konkurisanju u EULEX-u. Podnosioci zahteva, dalje, tvrde da s obzirom da rekonfiguracija EULEX-a nastavlja da pruža neke pozicije za dvojezične jezičke asistente za albansko-engleski jezik, oni su u nepovoljnijem položaju i diskriminisani su u odnosu na njihove kolege koje govore albanski jezik.
26. Što se tiče odbijanja zahteva podnosilaca za rešavanje spora putem arbitraže, oni se pozivaju na činjenicu da „*član 6. EKLjP daje pravo svima na pravično suđenje i javnu raspravu u razumnom roku pred nezavisnim i nepristrasnim, zakonom ustanovljenim sudom*“ i tvrde da im je EULEX uskratio ovo pravo, u suprotnosti sa EKLjP.
27. Podnosioci zahteva, takođe, tvrde da, iako se „*međunarodni akter*“ EULEX „bavi pružanjem javnih usluga na Kosovu, i stoga “[...] je dužan da poštuje međunarodne norme koje zabranjuju diskriminativnu aktivnost, jer su njegovi zadaci i obaveze, *mutatis mutandis*, javnih vlasti na Kosovu“. Oni, dalje, tvrde da to obavezuje EULEX „*i sa istim obavezama i pravilima kao javnu vlast jer je to jedna od manifestacija takve javne vlasti na Kosovu.*“
28. Konačno, podnosioci zahteva se obraćaju Sudu sa sledeći zahtevom:

“Mi tražimo od Suda da proglasi da je EULEX na Kosovu delovao u suprotnosti sa našim osnovnim pravima i slobodama garantovanim prema članovima 3.2. 22. 24. 53. 58. i 61. Ustava, EKLjP i njenih Protokola i OKZNM Saveta Evrope.

Stoga, tražimo da Sud poništi osporene odluke i da prvo, naloži EULEX-u da treba da se uključi u postupak rešavanja ugovornog spora i, drugo, u međuvremenu, da omogući nastavak i/ili da postavi podnosiocima na njihove položaje do okončanja postupka rešavanja spora, i konačno, da se pridržava ishoda navedenog postupka, i, da nam u svakom slučaju dodeli adekvatnu nadoknadu u vidu odgovarajuće štete za gubitak, štetu i patnje koje su do sada nastale i interes.

Ako EULEX odbije da se uključi u postupak rešavanja ugovornog spora, zahtevamo od Suda da naloži da se imunitet EULEX-a, od tužbi u sudovima na Kosovu, ukine u korist podnosilaca zahteva za ograničene svrhe dajući pravo podnosiocima da traže svoja potraživanja od EULEX-a [...].”

Zahtev za isključivanjem

29. Podnosioci zahteva su, takođe, tražili od Suda da „izuzme i/ili oslobodi sve sudije EULEX-a i međunarodne pravne savetnike koji su zaposleni unutar Kosova da učestvuju u bilo kom zvaničnom razmatranju ovog zahteva u skladu sa pravilom 7 svog Poslovnika zbog određenih okolnosti koje objektivno dovode do razumnih sumnji u pogledu njihove nezavisnosti i nepristrasnosti.”
30. Podnosioci zahteva tvrde da uzimajući u obzir da su „međunarodne sudije,, u Sudu plaćeni putem ugovora sa EULEX-om, oni „mogu biti predmet nesvesne samo-cenzure ili samoobzira da se njihovo angažovanje u razmatranju, savetovanju i utvrđivanju ovog zahteva svodi na poricanje podnosiocima [podnosioci zahteva] ustavom garantovanih prava na pravično suđenje pred nezavisnim i nepristrasnim sudom.“
31. Podnosioci zahteva tvrde da su u takvim okolnostima uslovi za izuzeće sudije, kako je propisano članom 18. Zakona, bili ispunjeni pošto su po njima međunarodne sudije u Sudu „uključeni u slučaju koji je predmet razmatranja od strane Ustavnog suda.“
32. Sud prvo primećuje da Zakon nabraja osnove prema kojima se sudija „isključuje“ sa učešća u sudskom postupku. Jedan od osnova uključuje situaciju u kojoj je sudija „uključen“ u slučaj koji je predmet razmatranja pred Sudom. Zakon, međutim, predviđa definiciju „uključivanja“ i u stavu 2. člana 18., gde izričito predviđa da „Sudija nije uključen u pitanja pomenuta u stavu 1, tačka 1.1., samo zato što pripada nekoj društvenoj ili polnoj grupi, profesiji ili nekoj političkoj partiji interesi koje mogu uticati na ishod postupka pred Ustavnim sudom“.

33. Drugo Sud, pored toga, primećuje da su podnosioci zasnovali svoj zahtev za isključivanjem na opštim, apstraktnim i identičnim osnovama, bez ikakvog pozivanja na specifične, materijalne činjenice koje su mogle potkrepiti i objektivno opravdati sumnje u nepristrasnost sudija u ovom slučaju (vidi: *mutatis mutandis*, Evropski sud za ljudska prava (u daljem tekstu: ESLJP) presuda od 9. jula 2015. godine *A.K. protiv Liechtensteina*, predstavka br. 38191/12, ESLJP,).
34. Treće, Sud u nastavku, takođe, primećuje da podnosioci zahteva traže isključivanje na istim osnovama 2 (dvoje) od 8 (osam) sudija iz trenutnog sastava Suda. Sud podseća da prema Zakonu i svom Poslovniku o radu, donosi odluke na osnovu većine glasova, pod uslovom da je kvorum od 7 (sedam) sudija, kao što je propisano Zakonom, postignut. Sud, takođe, podseća da prema pravilu 7 (4) Poslovnika, bilo koji sudija koji je predmet zahteva za izuzeće ne može da učestvuje u donošenju odluke o njihovom isključenju. Shodno tome, zahtev za isključivanjem utiče na veći broj sudija od broja potrebnog za donošenje odluke.
35. Konačno, Sud primećuje da „*mogućnost isključivanja sudija ne sme da dovede dotle da Sud ne može da donosi odluke. Mora se obezbediti da Ustavni sud kao garant Ustava i dalje funkcioniše kao demokratska institucija*“ (vidi: Venecijanska komisija, Mišljenje br. 370/2006, *Mišljenje o dva nacrt zakona o izmenama Zakona br. 47/1992 o organizaciji i funkcionisanju Ustavnog suda Rumunije*, 20. marta 2006. godine, p. 7; Venecijanska komisija, *Mišljenje br. 833/2015 o izmenama i dopunama akta od 25. juna 2015. godine od Ustavnog suda Poljske*, 11 marta 2016. godine, p. 37; vidi: *mutatis mutandis* ESLJP, presuda od 9. jula 2015. godine u slučaju *A.K. protiv Lihtenštajna*, predstavka br. 38191/12,).
36. Na osnovu navedenog obrazloženja, zahtev podnosioca za isključenjem se ne može razmatrati.

Prihvatljivost zahteva

37. Sud prvo ispituje da li su podnosioci zahteva ispunili uslove prihvatljivosti, predviđene Ustavom i dalje precizirane u Zakonu i Poslovniku.
38. U tom smislu, Sud se poziva na član 113. [Jurisdikacija i ovlašćene strane] Ustava, koji propisuje:

“(1) Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.”

[...]

(7) Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.”

39. Sud opaža da podnosioci zahteva osporavaju ustavnost odluke (br. 2016-COS-0488 od 25. jula 2016. godine), donete od strane vršioca dužnosti šefa EULEX-a.
40. Sud podseća da su u skladu sa članom 113.7 Ustava, pojedinci isključivo ovlašćeni da „*pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode prekršena*“, gde su te navodne povrede počinili „*javni organi*“. Drugim rečima, pojedinci mogu tražiti zaštitu od Suda samo u slučajevima kada smatraju da su njihova prava i slobode garantovane Ustavom povređene od strane „*javnog organa*“.
41. Shodno tome, Sud naglašava da je za potrebe utvrđivanja prihvatljivosti zahteva, obaveza Suda da zaključi da se tvrdnje o povredi pokrenute od strane podnosilaca mogu pripisati javnom organu u Republici Kosovo.
42. U tom smislu, Sud podseća da je Skupština Republike Kosovo usvojila Zakon o mandatu EULEX-a (br. 05/L-103), na osnovu Zakona o ratifikaciji međunarodnog sporazuma (br. 05/L-102). Na osnovu međunarodnih ratifikovanih sporazuma, Republika Kosovo je na osnovu člana 20. [Prenošenje suverenosti] Ustava prenela određena ovlašćenja svojih javnih organa Evropskoj uniji da se sprovodu preko EULEX-a. Isti međunarodni sporazum garantuje i imunitet kancelarijama, osoblju EULEX-a i specijalnom predstavniku EU (SPEU) u skladu sa Zakonom br. 03/L-033 o statusu, imunitetima i privilegijama diplomatskih, konzularnih misija i osoblju na Kosovu i međunarodnom vojnom prisustvu i njegovom osoblju.
43. U tom smislu, u skladu sa Zajedničkom akcijom Saveta (2008/124/CFSP od 4. februara 2008. godine), pomenutom u Zakonu o ratifikaciji međunarodnog sporazuma, EULEX je odvojen organ od onih institucija Republike Kosovo koje su definisane u Ustavu. Prema gore navedenoj Zajedničkoj akciji Saveta, Misija EULEX-a je da „*[...] pomaže kosovskim institucijama, pravodusnim organima i organima gonjenja u njihovom napretku ka održivosti i odgovornosti i u budućem razvijanju i jačanju nezavisnog multietničkog pravosudnog sistema i multietničke policije i službe carine [...]*“. U ispunjavanju takve misije, EULEX je pozvan da „*nadgleda, prati i savetuje nadležne kosovske institucije [...], zadržavajući određene izvršne nadležnosti.*“
44. U tom smislu, Sud smatra da tvrdnje podnosilaca zahteva da EULEX treba smatrati kao javni organ na Kosovu nisu održive. Sud smatra da ne postoji pravni osnov koji može dovesti do zaključka da je EULEX uspostavljen da služi kao javni organ u Republici Kosovo i da ga takvim treba smatrati Ustavni sud ili bilo koja druga institucija u Republici Kosovo.
45. Shodno tome, Sud utvrđuje da zahtev podnosilaca ne ispunjava uslove propisane u članu 113.7 Ustava, odnosno da „*pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa [...]*“.
46. Uzimajući u obzir da podnosioci zahteva osporavaju odluku koja nije akt javnog organa Republike Kosovo, na osnovu pravila 36 [Kriterijum o prihvatljivosti] (3) (f) Poslovnika, Sud smatra da je zahtev neprihvatljiv, jer nije *ratione personae* u skladu sa Ustavom.

47. Pravilo 36 [Kriterijum o prihvatljivosti] Poslovnika, propisuje:

„(3) Zahtev nije dopustiv za razmatranje u svakom od sledećih slučajeva:

[...]

(f) kada zahtev nije ratione personae u skladu sa Ustavom“.

48. Konačno, s obzirom da je ovaj zahtev proglašen neprihvatljivim, jer nije *ratione personae* u skladu sa Ustavom, Sud ne može razmatrati meritum zahteva.
49. Sud zaključuje da, pošto podnosioci zahteva nisu ispunili uslove predviđene članom 113.1 i 113.7. Ustava, a samim tim i one navedene u članu 47. [Individualni zahtevi] Zakona, na osnovu pravila 36 [Kriterijum o prihvatljivosti] (3) (f) Poslovnika, zahtev treba da se odbaci kao neprihvatljiv.

Zahtev za privremenom merom

50. Podnosioci zahteva traže od Suda da uvede privremenu meru, odnosno da suspenduje *„[...] proces selekcije EULEX-a [...] čekajući na presudu Suda o suštini ovog slučaja. [...].“*
51. Predstavljanjem svog slučaja, podnosioci zahteva tvrde da će pretrpeti nenadoknadivu štetu, jer *„ako EULEX nastavi sa procesom selekcije prekinut zbog postupka pred Sudom, on će imenovati, zaključiti sve konkurse i izdvojiti sve raspoložive nacionalne pozicije, ne ostavljajući mogućnost da mi [napomena Suda: podnosioci zahteva] nastavimo sa angažovanjem u Misiji...“*
52. Da bi Sud uveo privremenu meru, u skladu sa stavom 4 pravila 55 Poslovnika, neophodno je da:
- „(a) je strana koja zahteva uvođenje privremenih mera pokazala prima facie slučaj o merodavnosti predmeta i, ukoliko prihvatljivost još uvek nije utvrđena, prima facie slučaj o prihvatljivosti predmeta;*
- (b) je strana koja zahteva uvođenje privremenih mera je dokazala da će pretrpeti nepopravljivu štetu ukoliko se ne dozvoli privremena mera;...*
- Ukoliko strana koja zahteva privremene mere nije pokazala potrebne prikaze, Veće za razmatranje treba da preporuči odbijanje zahteva.“*
53. Kao što je napred pomenuto, podnosioci zahteva nisu pokazali *prima facie* slučaj o prihvatljivosti zahteva. Stoga, zahtev za uvođenje privremene mere se odbacuje, kao neosnovan.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud Kosova u skladu sa članom 113.1 i 113.7 Ustava, članovima 18. 27. i 47. Zakona i pravilima 36, 54, 55 i 56 Poslovnika, na sednici održanoj 16. novembra 2016. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

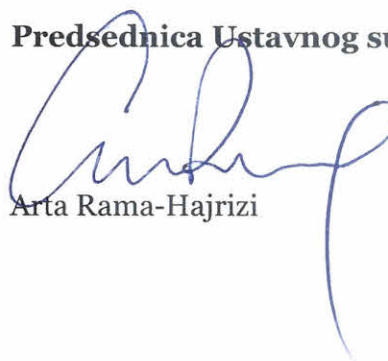
- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA ODBACI zahtev za privremenom merom;
- III. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- IV. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- V. Ova odluka stupa na snagu odmah

Sudija izvestilac

Gresa Caka-Nimani

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi